

บันทึก

เรื่อง เวลาราชการของข้าราชการซึ่งทางราชการสั่งให้ไปทำการใด ๆ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือที่ สร.๐๔๐๓/๑๖๘๓๔ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๑๐ ว่า กระทรวงการคลังขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นว่า ข้าราชการซึ่งทางราชการสั่งให้ไปทำงานใด ๆ ตามนัยมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ จะนับเวลาในระหว่างที่ไปปฏิบัติงานตามสั่งเป็นทวีคูณตามนัยมาตรา ๒๔ วรรคสองได้หรือไม่ และได้มีหนังสือที่ สร.๐๔๐๓/๑๘๘๔๔ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑ ว่า กระทรวงการคลังขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า กรณีเช่นนี้จะถือว่าผู้นั้นได้สิ้นสภาพจากการเป็นข้าราชการไปแล้วหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ความเป็นข้าราชการหรือสภาพแห่งการเป็นข้าราชการจะสิ้นสุดลงก็ต่อเมื่อมีกรณีต้องออกจากราชการเพราะเหตุใดเหตุหนึ่งต้องตามที่กฎหมายบัญญัติ คือ ตาย ลาออก ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก เหตุใดเหตุหนึ่ง หรือต้องพ้นจากราชการเพราะครบเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเท่านั้น และการ “ให้ออก” จะกระทำได้อีกเฉพาะเมื่อข้าราชการหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ หรือเมื่อต้องหาว่าทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความเป็นสัตย์ว่าได้กระทำผิดที่จะถูกไล่ออกหรือปลดออก แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งถ้าจะให้รับราชการต่อไปอาจเสียหายแก่ราชการเท่านั้น กรณีที่ทางราชการสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ มาตรา ๒๘^๑ มิใช่เป็นกรณี “ให้ออก” จากราชการ ฉะนั้นเมื่อข้าราชการผู้นั้นยังมีชีวิตอยู่และมีได้ลาออกหรือถูกปลดหรือไล่ออก และยังไม่ครบเกษียณอายุ ข้าราชการผู้นั้นยังคงมีสภาพเป็นข้าราชการอยู่ คำตอบปัญหาที่หารือเพิ่มเติมมาจึงมีว่า ข้าราชการที่ทางราชการสั่งให้ไปปฏิบัติการใด ๆ ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ยังหาขาดจากสภาพเป็นข้าราชการไปไม่

ส่วนปัญหาที่ว่า จะนับเวลาในระหว่างที่ไปปฏิบัติงานตามคำสั่งตามมาตรา ๒๘

ส่งพร้อมกับหนังสือที่ สร.๐๔๐๒/๒๐๓๕ ๒๐ มีนาคม ๒๕๑๑

^๑ มาตรา ๒๘ ข้าราชการที่ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนซึ่งทางราชการสั่งให้ไปทำการใด ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ผู้นั้นยังไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ และให้นับเวลาสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญในระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

เป็นทวิคูณตามนัยมาตรา ๒๔ วรรคสอง^๒ ได้หรือไม่นั้น เมื่อข้าราชการผู้ถูกสั่งให้ไปปฏิบัติงานยังมีสภาพเป็นข้าราชการอยู่ตามที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว และเมื่อตามมาตรา ๒๘ บัญญัติให้นับเวลาสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญในระหว่างที่ไปปฏิบัติงานเหมือนเต็มเวลาราชการ คณะกรรมการกฤษฎีกาก็เห็นว่า การนับเวลาระหว่างที่ไปปฏิบัติงานตามคำสั่งของทางราชการก็ต้องนับทวิคูณเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ถ้าการปฏิบัติงานตามคำสั่งนั้นอยู่ในเขตที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๑๑

^๒ มาตรา ๒๔

ฯลฯ

ฯลฯ

นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป ข้าราชการผู้ใดประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตใดที่ได้มีประกาศใช้กฎอัยการศึก ให้นับเวลาราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นเป็นทวิคูณ

ฯลฯ

ฯลฯ